دریچه

بازپس‌گیری ۲۱۲ ملک شهرداری از افراد غیر

● **ایسنا:** معاون مالی و اقتصاد شهری شهرداری تهران از تهیه شناسنامه برای تمامی املاک شهرداری تهران خبر داد. عبدالحمید امامی درباره وضعیت بازپس‌گیری املاک شهرداری با بیان اینکه براساس بررسی‌های انجام‌شده، بهره‌برداری از حدود دو هزار فقره از املاک شهرداری به افراد غیر سپرده‌شده است، گفت: فهرست این اشخاص حقیقی و حقوقی بهره‌بردار املاک شهرداری، تهیه و در اختیار شورای شهر قرار گرفته است. او با بیان اینکه بهره‌برداری از حدود ۶۰۰ ملک به اشخاص سپرده شده بود که بررسی‌ها نشان از غیرمجازبودن این اقدام داشت، افزود: به هر دلیلی بهره‌برداری از این املاک به افراد دیگر سپرده شده بود؛ اما حالا این واگذاری‌ها توجیه ندارد و باید بازپس گرفته شود. امامی با اشاره به تشکیل کمیته‌ای فیمابین اداره کل حقوقی و سازمان املاک در شهرداری تهران برای رسیدگی به املاک، اظهار کرد: البته لازم به تأکید است که در این مدت ۲۱۲ ملک از املاک تخلیه و بازپس‌گیری شده است و در این زمینه هماهنگی لازم با مقامات قضائی انجام شده تا در صورت لزوم از کمک آنها بهره‌مند شویم. امامی با بیان اینکه در هفته‌های گذشته با سازمان ثبت اسناد و املاک، تفاهم‌نامه‌ای منعقد کردیم تا براساس آن بتوانیم از اطلاعات متقابل یکدیگر بهره‌مند شویم، گفت: در سه ماه اخیر سازماندهی همه املاک شهرداری را در دستور کار قرار دادیم، هرچند در گذشته این مسئله به نحوی دیگر انجام شده بود؛ اما سیستماتیک نبود و به‌همین‌دلیل در تلاش هستیم تا برای همه املاک شهرداری، خیابان‌ها و... شناسنامه تهیه کنیم، به‌نحوی‌که تمامی مدارک، اسناد و... مربوط به ملک در شناسنامه‌های الکترونیک موجود باشد.

اختصاص ۷ پایگاه مدیریت بحران به فعالیت‌های غیرمرتبط

● **ایسنا:** به گفته معاون آمادگی، مقابله و پدافند غیرعامل سازمان مدیریت بحران شهرداری تهران، هفت پایگاه مدیریت بحران به فعالیت‌های غیرمرتبط اختصاص یافته که دو مورد آن در اختیار سازمان فرهنگی و اجتماعی، یک مورد شهربازی لی‌لی‌پوت و یک مورد در اختیار مرکز ژئوتکنیک است. «صمیم مرادی‌روزبهانی» گفت: این هفت سوله در اختیار افراد و نهادهایی است که بهره‌برداری مرتبط از این مجموعه‌ها ندارند و در اختیار نهادهای داخلی شهرداری است؛ برای مثال یکی از پایگاه‌ها در اختیار مرکز ژئوتکنیک است. در مجموع این هفت مورد به‌صورت کامل در اختیار سازمان مدیریت بحران قرار ندارد. روزبهانی ادامه داد: به‌تازگی فرایندی را با کمک کمیته ایمنی شورای شهر تهران آغاز کرده‌ایم تا این هفت مورد به‌علاوه چند موردی را که در اختیار سازمان ورزش است و استفاده ورزشی چندانی ندارند، پس بگیریم. معاون آمادگی، مقابله و پدافند غیرعامل سازمان مدیریت بحران شهرداری تهران درباره پایگاهی که به شهربازی تبدیل شده است، گفت: این یکی از همان موارد فهرست هفت موردی است که در اختیار بخش خصوصی قرار دارد که در دوره شهردار اسبق تهران، آقای قالیباف، به‌صورت قراردادی به یک بخش خصوصی واگذار شد و مرکز لی‌لی‌پوت‌ها در منطقه ۴ در آن ایجاد شده است. این مکان برای مدت پنج سال واگذار شده و در حال اقدام حقوقی برای بازپس‌گیری هستیم.

توزیع انسولین در ۶۰۰۰ داروخانه منتخب

● **ایسنا:** به‌دنبال انتشار خبرهایی درباره سهمیه‌بندی انسولین به دلیل کمبود این دارو در کشور، مدیرکل دارویی سازمان غذا و دارو تأکید کرد: داروی انسولین در شش هزار داروخانه منتخب در سراسر کشور توزیع شده و هیچ کمبودی در این زمینه نداریم. دکتر مهرعلیان با تأکید بر اینکه هیچ‌گونه کمبودی در زمینه داروی انسولین وجود ندارد، گفت: سازمان غذا و دارو برای نظارت بیشتر بر توزیع و عرضه داروی انسولین، این دارو را در داروخانه‌های منتخب توزیع کرده و به مردم ارائه می‌دهیم. وی با بیان اینکه بنابراین برای نظارت دقیق‌تر در توزیع و در عین حال دسترسی راحت‌تر بیماران، انسولین را در داروخانه‌های منتخب توزیع کردیم، افزود: بنابراین هیچ‌گونه کمبودی در زمینه داروی انسولین وجود ندارد و سهمیه‌بندی هم در این زمینه انجام نشده است. مهرعلیان تأکید کرد: فقط توزیع انسولین محدود شده و در شش هزار داروخانه منتخب در سراسر کشور توزیع شده است. سهمیه‌بندی به معنای کمبود است، اما ما هیچ کمبودی در این زمینه نداریم. بر این اساس نظارت‌هایمان را بیشتر و دقیق‌تر کرده‌ایم و این داروخانه‌ها هم پاسخ‌گویی‌شان در برابر جامعه بیشتر می‌شود. او درباره میزان ذخایر داروی انسولین در کشور نیز گفت: با توجه به اینکه اخیرا یک‌سری از داروهای انسولین را توزیع کرده‌ایم، تا آخر بهمن کفایت می‌کنند. درعین‌حال برای بعد از آن نیز در گمرک و انبارهایمان به اندازه کافی انسولین ذخیره داریم و مشکلی از این بابت وجود ندارد.

رئیس سازمان پیشگیری و مدیریت بحران تهران در گفت‌وگو با «شرق»

حدود ۵۰ درصد سوله‌های بحران در اختیار دیگر نهادهاست

محمد باقرزاده: لحظه‌ای که سال‌هاست به یکی از کابوس‌های رعب‌آور ساکنان تهران و کل کشور تبدیل شده و کارشناسان از درکمین‌بودنش خبر می‌دهند؛ زلزله مهیبی که دیر یا زود سر خواهد رسید و پایتخت را تحت تاثیر قرار خواهد داد. از آخرین زمین‌لرزه بزرگ تهران ۱۹۰ سال می‌گذرد و این درحالی است که به‌طور متوسط هر ۱۵۸ سال یکی از گسل‌های این منطقه طغیان کرده و زمین را لرزانده و همین اعداد از رویداد مخوف قریب‌الوقع حکایت دارد. کارشناسان تخمین می‌زنند که این زمین‌لرزه نفس حدود یک‌ونیم میلیون تهرانی را خواهد گرفت که ۲۰ درصد این مرگ دسته‌جمعی در دو ساعت اول خواهد بود و پس از آن خفگی براثر گردوخاک، فشار به قفسه سینه، کمبود آب بدن، گندخونی و... تا سه روز صدهزار جسد زیر آوار تهران به جای می‌گذارد. گاز، برق، آب و تلفن قطع می‌شود، دسترسی به بافت فرسوده و کوچه‌های تنگ مناطق جنوبی و مرکزی وجود نخواهد داشت و آسیب‌دیدگان هم طعمه موش‌های آدم‌خوار خواهند شد. این روایت البته تنها بخشی از فاجعه محتمل تهران است که به‌گفته رئیس سازمان پیشگیری و مدیریت بحران تهران همین وحشتناکی باعث می‌شود که برخی مسئولان بی‌خیال چاره‌اندیشی باشند. «رضا کرمی‌محمدی» که از اوایل امسال مدیریت سازمان پیشگیری و مدیریت بحران تهران را برعهده گرفته است، در این گفت‌وگو توصیف با «شرق» از تهرانِ پس از زلزله می‌دهد و می‌گوید آنها که باید خیال‌شان ناراحت باشد، همچنان بی‌خیال‌اند. علاوه‌براین، پایتخت ایران در یک سال گذشته در کنار ترس از زلزله و آلودگی همیشگی، با بحران بو هم روبه‌رو شده است که کرمی‌محمدی در این گفت‌وگو از یافته‌های جدید دراین‌باره می‌گوید.

نظریات این کارشناسان ایرانی استفاده می‌شود.

با بحث زلزله شروع کنیم؛ فکر می‌کنید اگر همین الان در تهران زلزله‌ای بیاید که معمولا بحثش می‌شود، تهران و ایران چه وضعیتی پیدا خواهد کرد؟

اگر همین الان زلزله بیاید تا مدت حداقل ۱۵ سال کشور چندپله به عقب برمی‌گردد؛ یعنی شاید به ۲۰ سال قبل برگردد. دلیل هم این است که تمام امکانات مملکت باید صرف تهران شود. تلفات، خرابی و آتش‌سوزی زیادی خواهیم داشت. بودجه مملکت، سازمان‌های دولتی و همه فعالیت‌های اقتصادی که در تهران است، برای مدتی متوقف خواهد شد و بعضا ۱۰-۱۵سال طول می‌کشد تا شرایط برگردد و بنابراین شاهد فاجعه خواهیم بود؛ فاجعه‌ای نه‌تنها ملی که بین‌المللی.

این توصیف پس از زلزله، پیش از این در آثار داستانی هم آمده است. علاوه‌براین در سال‌های گذشته بحث موش‌های آدم‌خوار هم مطرح شده است. ماجرای موش‌ها جدی است؟

واقعا جدی است. چون تعدادشان در زیرزمین و در قنات‌ها زیاد است و موش هم زادوولد زیادی دارد. ازبین‌بردن موش هم کار سختی است و شاید این دو موضوع را باید با هم بررسی کرد؛ فضای زیرسطحی و بحث موش به هم مربوط‌اند.

گفته می‌شود حدود ۱۱ بیمارستان تهران روی پهنه گسل قرار دارند؛ واقعا این‌طور است؟

تقریبا گسل همه جای تهران هست و جایی که بگویم امن کامل است، در تهران وجود ندارد. اینکه بیمارستان‌هایی دقیقا روی گسل باشد هم احتمالش زیاد است ولی اگر نباشد در نزدیکی یک گسل حتما خواهد بود؛ بنابراین اگر ساختمان از ۲۰ سال پیش به قبل ساخته شده، حتما آسیب‌پذیری آن زیاد است و از آن به بعد هم ممکن است آسیب‌پذیری داشته باشد.

این بحث بیمارستان و فضاهای امدادی از این جهت مهم است که در شرایط بحران و مثلا شرایط پس از زلزله، کارکرد کلیدی دارند. می‌خواهم بدانم الان چه کاری برای پیشگیری انجام می‌شود و اگر قرار بر ساخت بیمارستانی باشد، چه پیش‌نیازهایی رعایت می‌شود و چقدر این موضوع به حوزه کاری شما مرتبط است؟

قواعد و ضوابط فنی این موارد تقریبا همه کامل است و با آیین‌نامه ۲۸۰۰ جدید و مقررات ملی که الان هست، اگر اجرا شود تقریبا جوابگو است و مشکلی ایجاد نمی‌شود، ولی مشکل ما بعضا در اجراست، هرچند درباره بیمارستان‌ها نظارت خوب است و موارد جدید تقریبا مشکلی ندارند، مگر اینکه اجزای غیرسازه‌ای ایراد پیدا کنند. درباره بیمارستان‌های قدیمی هم که چندان کاری نمی‌توان انجام داد. درباره حجم موردنیاز و تعداد بیمارستان هم اگر واقعا زلزله بیاید خارج از حد معمول هر شهری؛ حتی پیشرفته‌ترین شهر هم، به بیمارستان نیاز است.

پس از زلزله ۹۶ تهران بحث «طرح جامع مدیریت و پیشگیری بحران تهران» مطرح شد و قرار شد در مجلس تصویب شود. الان شرایط این طرح به کجا رسید؟

طرح جامع تهران یک طرح مطالعاتی بود که ممکن بود دو، سه سال هم طول بکشد ولی نهایتا کاری را از نظر واقعیات پیش نمی‌برد و شاید تا اندازه‌ای ابعاد جدیدتری را باز می‌کرد. من فکر می‌کنم آن طرح را باید در کنار کارهایی که انجام می‌شود، جلو برد؛ همچنان که ما همین کار را می‌کنیم ولی اینکه اولویت باشد همه کارها به آن طرح وابسته شود، چنین چیزی نیست.

طرحی را می‌گویم که قرار بود مجلس تصویب کند و حتی بودجه و زمان اجرای مشخص داشت.

من این طرح را حضور ذهن ندارم اما ممکن است طرح بیمه را بگویید که در مجلس است و اگر به تصویب برسد، کمک می‌کند که خود مردم در زمان غیربحران به صندوقی کمک کنند و آن صندوق در زمان‌های بحران به کمک می‌آید؛ اما اگر منظور طرح مطالعاتی است که اشاره کردم، طرح جامع مطالعاتی است که فروردین که من آمدم، هنوز شروع نشده بود. قرار بود مطالعات شروع شود ولی من یک بررسی کردم و دیدم باید به نحو دیگری انجام شود که دراین‌باره در حال تأمل هستیم.

یعنی فکر می‌کنید باید به چه نحوی انجام شود؟ طرح مطالعاتی است و قاعدتا باید کارشناسان حوزه آن را به سرانجام برسانند.

مثلا ما اگر از ایرانیان خارج از کشور که تعداد زیادی از آنها در زمینه مدیریت بحران در کشورهای مختلف دنیا کار می‌کنند و اتفاقا این افراد تجربه چنین کاری دارند و طرح را در چنین کشورهای پیشرفته‌ای پیاده کرده‌اند، استفاده کنیم یک راه است و اینکه خودمان بنشینیم و دوباره دراین‌باره کار کنیم هم یک بحث دیگر. اگر چیزی در کشور قبلا اجرا شده بود، الان می‌دانستیم.

یعنی قرار بود طرحی که در خارج انجام شده و اتفاقا ایرانیان هم در مطالعات آن نقش داشتند، دوباره در ایران انجام شود و برای آن هزینه طراحی شود؟

بله و اتفاقا هزینه آن‌هم خیلی زیاد بود. هزینه این کارها از پول مردم است که می‌توان با آن کارهای مهمی انجام داد. اگر واقعا به این نتیجه نرسیم که طرح، مفید و به‌دردبخور است، سخت است که چنین هزینه‌ای انجام شود.

این هماهنگی و همکاری با ایرانیان کارشناس خارج از کشور، اقدام مهمی است. تاکنون کاری در این زمینه هم انجام شده است؟

بله، با سه، چهار نفر رسما صحبت کردیم و همه هم اتفاقا آمادگی کار را دارند؛ چون موضوع غیرسیاسی و بشردوستانه است. البته با توجه به این تحریم‌ها و مسائل جدید که این افراد در صورت ورود به ایران با مشکل مواجه می‌شوند و همچنین نبود امکان ردوبدل دستمزد، موضوع کمی سخت می‌شود. در شرایط تحریم این‌گونه همکاری‌ها سخت است ولی الان از نظریات این کارشناسان ایرانی استفاده می‌شود.

پس از زلزله ۹۶ تهران، رئیس شورا در یک برنامه تلویزیونی از تلاش برای خرید دستگاه‌های لرزه‌نگار خبر داد، به‌گونه‌ای که زلزله تهران چندثانیه‌ای پیش از وقوع اطلاع‌رسانی شود؟ تا چه این موضوع شدنی است و آیا کاری در این زمینه هم انجام شده است؟

این مسئله دو بعد دارد؛ اولا سه مجموعه در زمینه دستگاه‌های زلزله‌نگار یا شتاب‌نگار در تهران کار می‌کنند. یکی ما که الان ۲۲ شتاب‌نگار داریم و سال آینده هم اگر بودجه تخصیص داده شود، خریداری خواهیم کرد. این ۲۲ مورد الان خریداری و در حال نصب است. ۴۵ شتاب‌نگار را هم شرکت گاز استان تهران نصب کرده و تعدادی دیگری هم دارند. ۱۰مورد هم مرکز تحقیقات ساختمان مسکن نصب کرده که پنج شش مورد دیگر هم نصب می‌کنند. در مجموع برای تهران نیاز به حدود ۱۵۰تا ۲۰۰ شتاب‌نگار هست که الان حدود یک‌چهارم را داریم.

این توضیح مربوط به پس از بحران و زلزله است؛ این شتاب‌نگار چه کارکردی در پیش‌بینی و زمان پیش از بحران خواهد داشت؟

تهران و اطراف آن پر از گسل است. اگر زلزله از متن تهران شروع شود، ما هیچ هشدار سریعی نمی‌توانیم داشته باشیم و امواج زلزله بلافاصله به ما می‌رسد؛ اما اگر زلزله در تهران رخ بدهد، ما می‌توانیم برای اطراف تهران هشدار سریع بدهیم؛ چون آنها پشتیبان ما هستند و به این ترتیب می‌توانند سالم بمانند. اگر از خارج تهران گسلی فعال شود و امواج زلزله از خارج تهران بیاید، شتاب‌نگارهای ما در خارج از تهران هشدار سریع را خواهد داد. دراین‌باره از چند سال پیش چهار شتاب‌نگار در شرق تهران نصب شده که قرار است این تعداد در نقاط دیگر و اطراف تهران هم پوشش داده شود.

اگر گسل از خارج تهران فعال و امواج به سمت تهران بیاید، این شتاب‌نگارها کمک خواهد کرد که پیش از زلزله آگاه شویم؟

بله و بسته به فاصله‌ای که گسل منشأ زلزله با تهران دارد، ممکن است در حد ۱۵ تا ۲۰ ثانیه پیش از زلزله هشدار دهد.

قطعا این چند ثانیه می‌تواند کمک زیادی برای کاهش خسارت داشته باشد.

بله؛ اگر بقیه موارد درست باشد، می‌توان شیرهای گاز را بست؛ یعنی مثل یک زنجیره این سیستم باید به همه‌جا وصل باشد و سریع اطلاع دهد. مثلا اگر به بیمارستان چنین هشداری برسد و آنها از قبل کارهای لازم را انجام داده باشند، کمک بزرگی خواهد بود. به احتمال بسیار زیاد در زلزله تهران برق قطع خواهد شد؛ چون در بقیه موارد و شهرها هم اتفاق افتاده است. این هشدار به بیمارستان‌ها کمک می‌کند یوپی‌اس‌هایشان فعال شود که بیمارستان از کار نیفتد که یک روز منتظر فعال‌شدن بیمارستان‌ها در آن شرایط بحرانی بمانیم. برای مترو هم می‌توان کارهایی انجام داد.

پیش‌نیاز تمام این اقدامات و استفاده بهینه از این هشدار شتاب‌نگار، سیستمی یکپارچه است که سریع اطلاع‌رسانی شود و همه دستگاه‌ها هم هر لحظه آماده باشند. الان واقعا این آمادگی و مدیریت یکپارچه وجود دارد؟ چون ممکن است همین امروز، فردا زلزله تهران سر برسد و واقعا ترسناک است.

ترس هم دارد و اتفاقا ما بیشتر می‌ترسیم؛ چون می‌دانیم چه اتفاقی قرار است رخ دهد. کاملا با چشم تصور می‌کنیم که چه بحرانی خواهد شد. در شورای هماهنگی مدیریت بحران شهر تهران که پیش از قانون جدید بود، این هماهنگی‌ها در حال انجام بود و اطلاعات به‌تدریج جمع‌آوری می‌شد. الان و پس از تصویب قانون جدید، وقفه‌ای ایجاد شده؛ چون تکلیف آن شورای هماهنگی منتفی شده و نامش ستاد مدیریت بحران تهران شده است. نامشخص است و معلوم نیست چه دستگاهی باید این نهادها را مدیریت و هماهنگ کند.

بحث سوله‌های مدیریت بحران هم در چند سال گذشته و به‌خصوص در دوره شهرداری قالیباف حاشیه‌ساز شده و گویا بخشی از این سوله‌ها به برنامه‌های تلویزیونی اختصاص داده شده‌اند؛ الان هم این سوله‌ها پس گرفته شده و آماده استفاده در شرایط بحران هستند؟

این سوله‌ها برای نیروهای امدادی است و تجهیزات اولیه‌ای هم دارند (حدود ۲۳ مورد این تجهیزات را دارند) که نیروهای امدادی بتوانند در شرایط بحران از آنها استفاده کرده و به مردم سرویس دهند. از حدود ۱۱۲ سوله مدیریت بحران، ۶۰،۵۰ سوله دست سازمان ورزش است و هفت، هشت مورد هم از پیش به سازمان‌های دیگری و حتی بیرون از شهرداری واگذار شده است. بنابراین حدود ۶۰،۵۰ سوله دست ماست و البته در حال مذاکره‌ایم که در زمان بحران بتوانیم از سوله‌های در اختیار سازمان ورزش استفاده کنیم و مجموعه بحران داخل آن باشد.

درباره موضوع زلزله، موضوع مهم دیگری هست که نیاز به توضیح یا اطلاع‌رسانی داشته باشد؟

یکی بحث آموزش است که متأسفانه الان اطلاعات کلی مردم ما کم است. اگر آموزش‌ها به‌درستی انجام شود، ممکن است خسارات تا ۳۰ درصد کاهش پیدا کند. بحث دیگر، ضرورت مقاوم‌سازی یا بازسازی بافت فرسوده است . بحث دیگر هم هماهنگی‌های بین‌سازمانی است که این وقفه پس از قانون جدید باید برطرف شود. باید مدام به مردم و مسئولان گوشزد شود که این خطر بسیار بزرگ است؛ درست است که به دلیل بزرگی اغلب اوقات نمی‌خواهیم مردم را نگران کنیم و بحث مطرح نمی‌شود، اما این دلیل نمی‌شود که خیالمان راحت باشد؛ آنهایی که باید خیالشان ناراحت باشد، ناراحت نیستند. رسما اعلام می‌کنم کسانی که باید نگران زلزله باشند، نیستند. چرا؟ چون ما به مردم نمی‌گوییم. چرا نمی‌گوییم؟ چون نمی‌خواهیم نگرانی ایجاد کنیم، ولی دلیل بر این نیست که موضوع زلزله جدی نیست.

دستگاه‌های خاصی مدنظر شماست؟

به‌طورکلی زلزله اولویت جدی در بین مسئولان کشور ما نیست؛ زلزله تهران را می‌گویم.

از بحث زلزله خارج شویم. این بحث آلودگی هوا تا چه اندازه به حوزه مدیریت بحران برمی‌گردد. می‌دانیم که همین هفته پیش شاخص آلودگی به حدود ۲۰۰ رسید و حتی شهردار تهران هم از تخلیه تهران سخن گفت که با حاشیه‌هایی هم همراه شد. تا چه حد آلودگی هوای تهران می‌تواند به بحرانی آنی و نه تدریجی تبدیل شود؟

از نظر ما صددرصد بحران است و بحرانی مستمر چون هر سال رخ می‌دهد که به‌صورت جدی‌تر باید درباره آن کار شود. ما به عنوان سازمان زیرمجموعه شهرداری موظفیم که برنامه‌های شورا و مدیریت بالادست را انجام دهیم. هیچ وظیفه‌ای درباره آلودگی هوا به ما محول نشده و حتی ورود ما به ۱۴ مجموعه فعال در این زمینه حتی ممکن است موضوع را پیچیده‌تر می‌کند. بحث روشن است و فقط باید همتی برای اجرای آن ایجاد شود. الان انگار در یک اتاق سمی زندگی می‌کنیم و نفس می‌کشیم.

سالانه در چند روز شاخص در برخی مناطق تهران حتی به عدد ۳۰۰ هم نزدیک می‌شود.

بله و واقعا ضررِ بودن و باقی‌ماندن در این شرایط بیشتر از ضرر نبودن در شهر است.

و در یک سال گذشته بحران بو هم به این آلودگی و در روزهای بحران اضافه می‌شود. منشأ و دلیل این بو مشخص نشده است؟

اگر می‌خواهیم تصمیم درست بگیریم به داده درست نیاز داریم. داده درست درباره بو، این است که از چه منشأیی می‌آید، ترکیبات بو چیست و این ترکیبات از کجا می‌آیند؟ تقریبا هیچ‌کدام قطعی مشخص نیست. نیاز به ابزار و تجهیزاتی برای سنجش این موارد داریم. برداشتی که من از جلسه با سازمان‌های مختلف درگیر در این موضوع داشتم، به نظر می‌آید دستگاه‌ها برای سنجش این حد کم از گازهای تولیدکننده بو قابلیت ندارد. به دستگاه‌های حساس‌تری نیاز داشتیم و ما برای سازمان دو دستگاه سفارش دادیم، اما اگر بخواهیم به منشأ برسیم نیاز به تعداد بیشتری داریم. برای سنجش دقیق و درست به دست‌کم ۲۰- ۱۵ دستگاه نیاز داریم.

یعنی در یک سال گذشته که بحث بو مطرح شد، سنجش شفاف و دقیقی از گازهای تأثیرگذار احتمالی و تشخیص درست منشأ رخ نداده است؟ از دی‌ماه پارسال این بحث مطرح است، آیا این زمان کمی است؟

سال گذشته که چندان کاری نشد اما از امسال که من دقیق‌تر درجریانم این اندازه‌گیری‌ها نشان می‌دهد، انتشار بو هم‌زمان با SO2 (دی‌اکسید گوگرد) بالاست.

همین سند افزایش SO2 در روزهای انتشار بود، یک اصل اثبات‌شده‌است و آیا بو از خود SO2 است؟

بله، این سنجش شده است که SO2 در این روزها حدود ۲۷۰ تا ۳۰۰ بوده است، اما خود SO2 بو نمی‌دهد مگر اینکه به ۴۰۰ برسد، بنابراین و به نظر من این بو نمی‌تواند مال SO2 باشد. ممکن است در کنار این SO2 چیز دیگری منتشر شود یا باعث اتفاق دیگری شود که ما فعلا نمی‌توانیم آن را سنجش کنیم. نیاز است دقیق‌تر و علمی‌تر بررسی شود.

این بحث هم از زبان یکی از نمایندگان تهران در مجلس و به نقل از سازمان محیط زیست مطرح شد که منشأ می‌تواند آرادکوه یا محل دفن زباله‌های تهران باشد. این ادعا قابل تأمل است؟

من فکر نمی‌کنم به همین راحتی بتوان چنین ادعایی کرد، چون سند قابل‌دفاعی ندارد. من یک شب حدود دو ساعت آرادکوه را بالاوپایین کردم و در آن مدتی که آنجا بودم اصلا بویی نمی‌آمد؛ با اینکه کوهی از زباله است. البته یکی از مکان‌های محتمل همین آرادکوه است که البته باید دقیق سنجش شود.

این دستگاهی که سفارش دادید، هنوز به دست شما نرسیده است؟

پول را پرداخت کردیم ولی هنوز به دست ما نرسیده است. تا اوایل ژانویه به دستمان می‌رسد.

برداشت شخصی شما، به عنوان فردی که درجریان اخبار دقیق این موضوع هستید، از دلیل و منشأ این بو چیست؟

الان بیشتر احتمال و ظن به مازوت است؛ سوخت مازوت یا گازوئیل غیراستاندارد. هم در برخی صنایع مازوت داشتیم که تازه قطع شده و می‌تواند در ذرات معلق خیلی آلاینده باشد و هم گازوئیل. بالارفتن این SO2 هم شاید به همین دلیل است اما اینکه دقیقا چه فرایندی این بو را ایجاد و منتشر می‌کند، همچنان نامشخص است.

درباره این بو تاکنون چه اطلاعات دقیق و اثبات‌شده‌ای داریم؟

می‌دانیم منشأ این بو جنوب و جنوب‌شرق است. هم‌زمان با باد ملایمی از جنوب به شمال رخ می‌دهد. در روزهای آلوده منتشر می‌شود و در این روزها دی‌اکسید گوگرد بیشتر از دیگر روزهاست.

خبر

اختصاص ۱۴ درصد بودجه سال آینده به بهداشت و درمان

● **فارس:** معاون‌اول رئیس‌جمهور گفت: بیش از ۱۴ درصد سهم بودجه سال ۹۹ به بخش بهداشت و درمان اختصاص یافته است که تقریبا از سایر بخش‌ها بالاتر است. اسحاق جهانگیری با بیان اینکه اقتصاد ایران جزء ۲۰ اقتصاد بزرگ دنیاست، خاطرنشان کرد: با وجود شرایط تحریم در ۹ماهه سال جاری حجم مبادلات ما با دنیا بیش از ۷۰ میلیارد دلار بوده که این رقم تا پایان سال به بالای صد میلیارد دلار می‌رسد. او از جامعه پزشکی و پرستاری کشور که اجازه ندادند تحریم‌ها باعث شود مهم‌ترین نیاز مردم یعنی بهداشت و درمان تحت تأثیر قرار گیرد، قدردانی کرد و افزود: آمریکایی‌ها دروغ می‌گویند که بخش دارو و درمان تحریم نیست؛ وقتی نفت و درآمدهای آن تحت تحریم قرار می‌گیرند، چگونه می‌توان دارو و تجهیزات درمانی تهیه کرد. حتی اگر منابع مالی نیز داشته باشیم، با تحریم سیستم بانکی مسیر تهیه و واردات دارو و تجهیزات پزشکی را مسدود می‌کنند.

بارش‌ها در راه است

● **شرق:** یک کارشناس سازمان هواشناسی اعلام کرد: پیش‌بینی می‌کنیم هفته جاری هفته پربارشی برای کل کشور باشد. محمد اصغری در رابطه با پیش‌بینی وضعیت جوی کشور گفت: از دیشب سامانه بارشی وارد کشور شده و در سواحل دریای خزر شاهد بارش بودیم و پس از آن بارش برف و باران در استان‌های آذربایجان غربی، کردستان، کرمانشاه، آذربایجان شرقی، جنوب اردبیل و پس از آن لرستان، چهارمحال‌وبختیاری، شمال فارس، خوزستان و ایلام پیش‌بینی می‌شود. در تهران نیز امروز شاهد بارش باران خواهیم بود که این بارش در استان‌های قم، مرکزی، همدان، زنجان و البرز هم پیش‌بینی می‌شود. او افزود: پیش‌بینی می‌کنیم آلوده‌ترین روز در هفته آینده در شهرهای تهران، کرج و اصفهان روز سه‌شنبه باشد.

امتناع شرکت آلمانی از فروش تجهیزات پزشکی به ایران

● رئیس مرکز روابط عمومی و اطلاع‌رسانی وزارت بهداشت با انتشار تصویری در حساب توییتری خود از عدم فروش دارو و تجهیزات پزشکی به ایران توسط آمریکا و سایر هم‌پیمانانش، انتقاد کرد. کیانوش جهانپور در این توییت نوشته است: «سند دروغ بزرگ آمریکا و هم‌پیمانان؛ تحریم دارو و تجهیزات پزشکی برای مردم ایران: شرکت آلمانی رسما و به‌وضوح عدم امکان فروش تجهیزات پزشکی از جمله سوزن بیهوشی اسپانیال و اپیدورال را به موقعیت سیاسی بین ایران و آمریکا و تحریم‌های آمریکا مرتبط کرده».

بهسازی ۵۰۰ کیلومتر از طول مسیرهای پیاده‌رو شهر تهران

● **مهر:** معاون فنی و عمرانی شهرداری تهران از تلاش برای بهسازی ۵۰۰ کیلومتر از طول مسیرهای پیاده‌روی پایتخت خبر داد. صفا صبوری‌دیلمی افزود: برآوردهای اولیه نشان می‌دهد شهر تهران ۱۰ هزار کیلومتر طول مسیر پیاده‌رو دارد و از این رو تلاش خواهد شد تا پایان سال جاری حدود ۵۰۰ کیلومتر از این مسیرها، با صرف کمترین هزینه اجرائی، بهسازی شده و به مسیر ویژه دوچرخه نیز مجهز شوند. وی با اشاره به تجربه کشورهای توسعه‌یافته در زمینه احداث مسیرهای پیاده‌رو، استفاده از مصالحی مانند بتن در پروژه‌های پیاده‌روسازی این کشورها را مرکز توجه قرار داد و یادآور شد: این در حالی است که ما هنوز از آسفالت و کف‌پوش برای بهسازی پیاده‌روها استفاده می‌کنیم. بنابراین باید با تدبیر و عقلانیت، رویکردهای موجود در این حوزه را تغییر داده و با نگاهی همه‌جانبه، ضمن جلوگیری از دوباره‌کاری و اتلاف سرمایه‌های شهر، استفاده از مسیرهای پیاده‌رو را برای همه اقشار جامعه به‌ویژه کودکان و توان‌یابان تسهیل کنیم.

شرکت پالایش نفت امام خمینی (ره) شازند «سهامی عام»

نوبت دوم

شماره مجوز: ۶۱۱۸- ۱۳۹۸

«آگهی شناسایی پیمانکاران»

شرکت پالایش نفت امام خمینی (ره) شازند در نظر دارد از بین متقاضیان واجد شرایط ذیل الذکر «جهت برنامه نویسی مجدد سیستمهای کنترل برخی از کمپرسورها و پمپهای شرکت» با امعان نظر به اهمیت و حساسیت عملیاتی تجهیزات خود نسبت به انتخاب پیمانکار اقدام نماید:

۱-متقاضیان باید دارای صلاحیت از سازمانهای ذیربط باشند.

۲-متقاضیان باید دارای تجربه کافی و مرتبط با موضوع باشند.

۳-متقاضیان باید دارای گواهی نامه تایید صلاحیت ایمنی ویژه پیمانکاران و همچنین مجوزهای لازم جهت موضوع فوق‌الاشاره باشند.

لذا کلیه اشخاص حقوقی فعال در این زمینه که دارای شرایط فوق الذکر می باشند، می توانند پس از درج آگهی نوبت دوم (که سه روز پس از انتشار آگهی نوبت اول چاپ می شود) به مدت ۱۵ روز تقویمی، نسبت به ارسال یا تحویل رزومه کاری، سوابق کاری مرتبط، گواهی حسن انجام کار از کارفرمایان قبلی، گواهینامه های مرتبط و سایر مدارکی که نشان دهنده توانایی انجام کار از سوی آنان باشد در قالب لوح فشرده (CD) به نشانی: اراک ـ کیلومتر ۲۰ جاده بروجردـ سه راهی شازند ـ شرکت پالایش نفت امام خمینی (ره) شازند ـ ساختمان مرکزی ـ طبقه دوم ـ امور حقوقی و پیمانها اقدام نمایند.

ضمنا تلفکس شماره ۳۳۶۷۳۷۰۱-۰۸۶ و تلفن ۳۳۴۹۱۰۹۵-۰۸۶آماده پاسخگویی به سوالات مربوطه می باشد . لازم به ذکر است پس از بررسی اسناد و مدارک ارسالی از سوی متقاضیان، از واجدین شرایط دعوت به عمل خواهد آمد.

ضمنا خاطرنشان می سازد ارسال اسناد و مدارک هیچگونه حقی را برای متقاضیان ایجاد نخواهد کرد.

جهت هرگونه اطلاعات بیشتر می توانید با شماره تلفن ۳۳۴۹۱۲۶۳-۰۸۶ تماس حاصل فرمایید.

روابط عمومی شرکت پالایش نفت امام خمینی (ره) شازند